Хай живе 1 Травня — день огляду бойових сил трудящих світу, день братерства робітників усіх країн!

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

1—10 травня 1949 р.

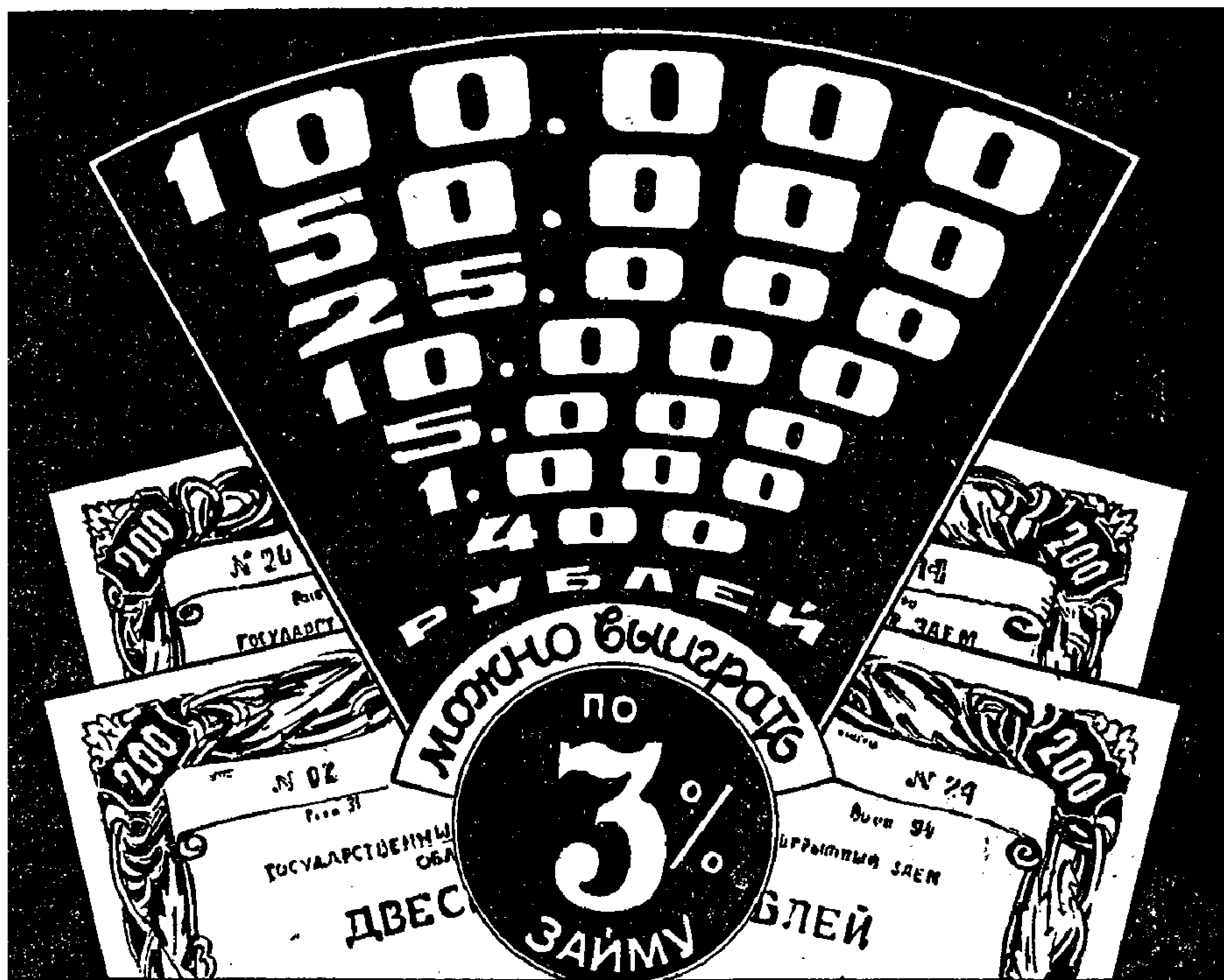

ЕЖЕГОДНО ПО ЗАЙМУ ПРОИЗВОДЯТСЯ

6 ОСНОВНЫХ ТИРАЖЕЙ ВЫИГРЫШЕЙ

30 ЯНВАРЯ, МАРТА, МАЯ, ИЮЛЯ, СЕНТЯБРЯ, НОЯБРЯ

1 ДОПОЛНИТЕЛЬНЫЙ ТИРАЖ ВЫИГРЫШЕЙ

30 СЕНТЯБРЯ КАЖДОГО ГОДА

ОБЛИГАЦИИ ПРОДАЮТСЯ И ПОКУПАЮТСЯ СБЕРЕГАТЕЛЬНЫМИ КАССАМИ

ХАРЬКОВСКОЕ ГОР. УПРАВЛЕНИЕ ГОСТРУДСБЕРКАСС И ГОСКРЕДИТА

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 13 (50) 1—10 травня 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

1 травня

Абонемент сер. «Г», талон 2.

В. Нахабін

ДАНКО

Балет на 3 дії, 4 картини

Лібретто В. Гавриленка (за мотивами творів М. Горького).

Диригент—засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Балетмейстер-постановник — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія I. Свято весни у миролюбного племені дужих і сміливих людей. Танці дівчат, військові ігри — змагання юнаків. Переможцем у змаганні стає улюбленець народу Данко. За звичаєм племені найкраща з дівчат має вручити нагороду переможцеві. Дівчата вказують на Радду. Данко дякує народові за нагороду і перед усім племенем оголошує, що Радда буде його дружиною. Суперник Данко—Ларра лютує.

Свято закінчено. Всі розходяться. В ліричному адажіо Радда і Данко виявляють свої почуття.

З'являється Ларра. Він намагається спокусити Радду багатими подарунками. Радда дає рішучу відсіч його домаганням. Ларра, охоплений заздрощами і ревнощами, кидається на Данко з ножем, але від зрадницького удару в спину щасливого переможця врятовує його побратим Зобар. Ларра втікає. Вбігають дівчата і юнаки. Захоплені загальним веселим настроєм, Данко і Радда включаються в танці молоді.

Дія II. Стан войовничих кочовників. Входить ватажок орди. За його наказом вводять полонених слов'янок і дівчат сходу. Танки невільників перемежовуються з дикими танками орди. Варта приводить Ларру, Ларра розповідає про плем'я дужих і сміливих людей, про Данко і красуню Радду. Він умовляє ватажка піти з мечем проти племені Данко. Орда готується в похід.

Дія III, к а р т и н а 1. Селище Данко, Радди та їх друзів. Багате і привільне життя. Радда з дівчатами чекає повернення Данко та його друзів з полювання. Ось вони з'являються. Радісна сцена зустрічі раптом переривається сигналами тривоги: наближається ворог. Данко озброюється і поспішно виходить. З'являється Ларра. Його підіслали загарбники, щоб він викрав Радду. Всі спроби зрадника обдурити Радду, умовити її піти за ним не мають успіху. Тоді Ларра хапає лук, націляючись поразити Радду стрілою, але Зобар врятовує її. Ларрі вдається втекти. Вороги тіснять плем'я Данко. Вносять старійшину, який вмирає. Данко, сповнений рішучості продовжувати боротьбу, стає проводирем племені. Він запалює народ вірою в свої сили і перемогу над ворогом.

К а р т и н а 2. Серед непрохідної хащі лісу розташувався табір племені Данко,

яке знесилене переслідуванням загарбників. Сюди прокрадається Ларра. На ньому зброя ворогів. Зрадник намагається схилити стомлених людей скоритися загарбникам. Але ніхто не хоче його слухати. Тоді Ларра кидає їм хліб, щоб цим спокусити зголоднілих людей. Тільки один малодушний простяг руку за цим шматком хліба, але і його зупинив Данко, який увійшов у цю хвилину. Побачивши відважного проводиря племені, Ларра падає до його ніг, благаючи про пощаду. Данко гидливо відкидає зрадника ногою.

Люди поступово оточують Ларру. Вибравши слушну хвилину, зрадник виривається з кола людей і з ножем кидається на Данко. Але удар приймає на себе Радда. Смертельно поранена, вона вмирає на руках у Данко. Скориставшись загальним замішанням, Ларра подає сигнал ворогам. Люди знищують зрадника.

Чути наближення орди. Данко закликає всіх бути готовими до вирішального бою. Люди вірять Данко, вони завжди йшли за ним. Але їх стомили і знесилили довгі переходи і жорстокі сутички з ворогами. Данко побачив, що люди, невпевнені у своїх силах, завагалися. Тоді він раптом розірвав собі груди, вирвав з них серце, яке запалало ясним, мов сонце, вогнем.—Ходім!—крикнув Данко і кинувся вперед, високо тримаючи палаюче серце і освітлюючи ним шлях людям.

У нестримному пориві рушив за Данко народ, змітаючи на своєму шляху ворога. Ліс розступився, і перед очами людей відкрилися неозорі сяючі простори. Стомлених, змучених людей зустріли їх брати-слов'яни—сильне могутнє плем'я. Попереду всіх був Данко, і серце його яскраво палало, наче невгасимий факел великої любові до людей.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Данко — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко, П. Плавник.** Радда — **І. Герман, О. Ширай.** Ларра — **О. Галкін, Я. Додін.** Міліца — **Н. Виноградова, Л. Любімова.** Ватажок орди—**О. Горохов, К. Троїцький.** Начальник охоронців—**О. Галкін, Я. Додін.** Зобар—**М. Ізотов, О. Кисенко.** Старійшина — **І. Дергаус, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, М. Ізотов, О. Кисенко, Л. Любімова, С. Люлін, Г. Маслова, Д. Рожинська, А. Саркісянс, В. Семінаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко** та весь склад балету.

Виставу веде **С. Пєтров.**

2, 8 травня

2/V абонемент сер. «О», талон 2.
8/V абонемент сер. «М», талон 2.

Ш. Гуно

ФАУСТ

Опера на 5 дій, з прологом.

Переклад **І. Кочерги.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава головного режисера театру, засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник—**І. Назаров.**

Танці в поставі засл. артиста ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Асистенти—**Г. Давидов, Г. Коваль.**

Концертмейстери—**В. Гарницька, В. Фіалковська, Б. Шамович.**

Дія І, картина І

Дія відбувається в Німеччині в XVI сторіччі.

Старий вчений, доктор Фауст, розчарований у науці, вирішує покінчити з життям; він проклинає земне щастя і викликає «злого духа» — Мефістофеля. Мефістофель обіцяє Фаустові повернути йому молодість, вимагаючи за це його душу.

Фауст вагається. Тоді Мефістофель викликає привид юної Маргарити. Фауст, захоплений її красою, підписує угоду з Мефістофелем. Мефістофель перетворює старого Фауста на юнака, і вони поспішають на розшуки Маргарити.

Картина 2

Площа в місті, на площі людяно: солдати, міщани, студенти, жінки, дівчата; танці, співи, гулянка. Сюди приходить брат Маргарити Валентин, який має йти на війну. Залишаючи сестру саму, він просить приятеля Зібеля доглядати Маргариту. Всі студенти просять Валентина випити з ними «останній келих». З'являється Мефістофель і пропонує потішити їх веселою піснею. Діставши згоду, він починає сповнені сарказму куплети про «Золотого тільця». Пісня обурює присутніх, бо вони вбачають у ній глум із себе. Мефістофель піднімає тост за Маргариту; обурений Валентин викликає Мефістофеля на поєдинок, але в нього ламається шпага.

Приходить Фауст. Маргарита теж приходить сюди.

На прохання Фауста дозволити провести її додому — Маргарита відмовляє.

Дія II

У садок Маргарити приходить Зібель, закоханий у Маргариту, і рве для неї квіти. Поклавши букет, він зникає. Приходять Мефістофель із Фаустом і вирішують принести подарунок значно коштовніший. Фауст, залишившись наодинці, мріє про Маргариту.

Тимчасом Мефістофель приносить скриньку з дорогоцінними прикрасами. Поклавши її на лавці, він разом з Фаустом ховається в кущах.

На ганок виходить Маргарита з прядкою, але думки про красеня-юнака заважають їй працювати.

Маргарита йде в садок і бачить букет і скриньку.

Бідна дівчина не встоює перед спокусою і починає приміряти прикраси.

В цей час заходить сусідка Марта. Дівчина зніяковіла. Входять Мефістофель із Фаустом. Мефістофель залицяється до Марти, даючи тим змогу Фаустові залишитись наодинці з Маргаритою.

Розкішна ніч, зорі, квіти, близькість красивого юнака, його любовне признання скоряють Маргариту.

Над їхнім коханням глузливо регоче Мефістофель.

Дія III, картина 1

Храм. Сюди приходить нещасна Маргарита помолитись, але вона не може знайти тут душевної рівноваги. Їй мариться скрізь голос Мефістофеля, що глузує з її кохання.

Картина 2

Повертається з походу Валентин. Зібель не може приховати від нього нещастя Маргарити. Валентин обурений. З'являється Фауст. Він не сміє зайти до Маргарити. І Мефістофель, глузуючи з коханців, співає глузливу серенаду.

На цю серенаду виходить Валентин і викликає Фауста на бій. Фауст із підступною допомогою Мефістофеля вбиває Валентина. На його стогін збігаються люди. Прибігає і Маргарита, але Валентин відштовхує її і, проклинаючи, вмирає.

Вражена нещастям дівчина божеволіє.

Дія IV, картина 1

ВАЛЬПУРГІЄВА НІЧ

Мефістофель приводить Фауста на шабаш відьм. Фауста не радують буйні веселощі і танці куртизанок. Фауст не може позбутися спогадів про своє нещасне кохання. Його думки з Маргаритою, яку за вбивство дитини кинули до в'язниці.

Картина 2

Тюрма. На соломі лежить Маргарита. Сюди проникають Фауст із Мефістофелем.

Фауст хоче врятувати Маргариту, але Маргарита не вірить більше в щастя, вона не хоче уникнути кари.

Картина 3

Ешафот. Ієзуїти співають месу.

Маргарита йде на ешафот.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Фауст (старий)—**З. Канзбург, В. Совалов, П. Строганов.** Фауст (молодий)—**Б. Бутков, В. Совалов.** Мефістофель—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **П. Скоробагатько.** Маргарита—**О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **К. Морозова, С. Мостова,** лауреат Всесоюзн. конкурсу майстрів естради. Валентин—**М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Зібель—**Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Марта—**Є. Івіна, О. Носенко.** Вагнер—**Г. Коваль, Б. Малков.**

3 травня

Абонемент сер. «В», талон 2.

Ц. Пуні

ЕСМЕРАЛЬДА

Балет на 3 дії, 6 картин

Диригент — **П. Баленко.**

Постава головного балетмейстера, засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художник — **І. Назаров.**

Асистент балетмейстера-постановника — **О. Галкін.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія відбувається в Парижі в кінці XV сторіччя.

Дія І. Картина 1. Паризький собор богоматері. Архідіакон собору Клод Фролло закликає віруючих до покаяння і суворого аскетичного життя. Убогий горбань Квазімодо, дзвонар собору і відданий слуга архідіакона, стежить за порядком у храмі. Окремою групою стоять представники паризької аристократії. Серед них Флер де Ліс, наречена блискучого офіцера королівських стрільців Феба де Шатопер, та її мати, багата знатна вдова. Осторонь скромно стоїть поет П'єр Гренгуар.

Служба закінчена. Клод благословляє віруючих і в цю хвилину бачить вуличну танцюристку, юну циганку Есмеральду, яка випадково забігла до храму. Вона давно подобається розпусникові Клоду, і руки «святого» панотця мимохіть простягаються до дівчини. Налякана Есмеральда тікає.

Картина 2. На майдані близько собору зібралися бродяги, цигани, жебраки та всякий інший бездомний люд Парижа, щоб розіграти веселу комедію обрання «папи блазнів». Обранцем може бути той, хто має найпотворніший вигляд. Перший претендент на цю «честь»—Клопен Труйльфу, «король» бродяг. Але Квазімодо потворніший за нього, і на дзвонаря надівають блазенську мантію і корону.

Випадково сюди потрапляє завжди замріяний і неуважний бідний студент, поет Гренгуар. Бродяги і жебраки оточують чужу людину і вимагають викупу. Але кишені Гренгуара порожні, і йому загрожує смерть. За звичаєм врятувати його могла б тільки жінка, яка захотіла б одружитися з ним. Але серед натовпу такої не знаходиться, і на злощасного поета вже накинуто петлю... Раптом вбігає Есмеральда. Їй стає шкода поета, і вона погоджується назвати його своїм «чоловіком».

Приходить патруль на чолі з Фебом. Щоб прикрити відступ бродяг, циганки танцюють з солдатами. Феб залицяється до Есмеральди. Та от з'являється його наречена Флер де Ліс, яка в супроводі родичів іде з храму. Феб розповідає їй про свої успіхи у військових справах, і вона за це дарує йому свій шарф. Коли Флер де Ліс та її родичі виходять, Есмеральда поспішає до Феба, але натрапляє на Клода, який пильно стежить за нею. Клод наказує Квазімодо схопити Есмеральду, і, вибравши слушний момент, горбань накидається на дівчину. Її врятовує Феб. Клод щезає. Квазімодо прив'язують до стовпа і нещадно б'ють.

Вдячна за порятунок Есмеральда стає привітнішою до Феба. Легковажний Феб дарує їй за це шарф нареченої. Дівчина захоплена увагою красивого офіцера.

Змучений Квазімодо просить пити. Есмеральда, забувши вже про заподіяну їй образу, подає йому напитися і просить Феба відпустити його. В душі Квазімодо зароджується тепле почуття до доброї дівчини.

Картина закінчується веселою сценою— незграбного Гренгуара вчать танцювати, щоб він міг із своєю «дружиною» заробляти на хліб.

Дія II. Бал в домі матері Флер де Ліс. На розвагу гостям сюди запросили потанцювати циганок, серед яких і Есмеральда з Гренгуаром. Побачивши Феба, Есмеральда радісно кидається до нього, але той при нареченій робить вигляд, ніби не знає її. Бажаючи нагадати Фебові про їх зустріч, Есмеральда показує подарований ним шарф. Флер де Ліс страшенно обурена,

що її шарф опинився в руках вуличної танцюристки. Циганок і Есмеральду з Гренгуаром виганяють. Шокіровані скандалом гості розходяться. За ними зникає і викритий Феб. Мати і наречена в розпачі.

Дія III. Картина 1. Кімната Есмеральди. Дівчина засмучена зрадою Феба, якого вона покохала. А тут ще надокучає невдаха Гренгуар, який ніяк не хоче зрозуміти, що її «шлюб» з ним був тільки для того, щоб врятувати його від смерті. Розгнівана Есмеральда виходить. За нею поспішає і Гренгуар.

Входить Клод і, не бачачи нікого, ховається в кімнаті. Через хвилину з'являється і Феб, який, добре напившись «з горя», прийшов сюди, щоб розважитися з Есмеральдою. Есмеральда, зрадівши, танцює з ним, але приходить Флер де Ліс і пред'являє свої права. «Делікатно» випровадивши наречену і Гренгуара, Феб починає палко обнімати Есмеральду. В цю мить архідіакон Клод Фролло ранить кинджалом Феба і, непомічений ніким, боягузливо зникає.

На крик пораненого вбігають люди. Есмеральду заарештовують, обвинувачуючи її в замаху на офіцера. Лише Квазімодо, який все бачив, намагається її виправдати, але його ніхто не хоче слухати.

Картина 2. Клода мучать галюцинації. Він бачить картину страти Есмеральди і падає непритомний.

Картина 3. На майдані перед собором іде веселий карнавал. Несподівано стає відомо, що зараз поведуть на страту Есмеральду, засуджену за замах на королівського офіцера. Юрба насторожується. Ось уже йде сумна процесія. Варта веде Есмеральду, знесилену морально і фізично. Клод в останній раз пробує домогтися її прихильності, але вона воліє краще вмерти, ніж його покохати.

Випадково погляд Есмеральди зустрічається з цікавим, але холодним і байдужим поглядом Феба, який вже видужав. Вона поривається до нього, але бездушний офіцер відштовхує її. Лише один захисник знайшовся у Есмеральди — це Квазімодо. Як дикий звір він кидається на Клода і вбиває його. Це є сигналом для народу. Закидаючи камінням катів, він люто мстить за Есмеральду, що стоїть уже на палаючому вогнищі...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Есмеральда, молода циганка — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Феб де Шатопер, офіцер королівських стрільців — **Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Клод Фролло, архідіакон собору паризької богоматері — **А. Горохов, І. Трахтенберг.** Квазімодо, дзвонар собору — **О. Люлін, А. Саркіс'янс.** П'єр Гренгуар, студент, поет — **О. Галкін, П. Плавник.** Флер де Ліс, наречена Феба — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Мати Флер де Ліс, знатна і багата вдова — **В. Савченко.** Клопен Труйльфу, «король» бродяг — **М. Алейніков, Г. Водовозов, О. Галкін, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти: **В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, М. Ізотов, О. Кисенко, Л. Любімова, Г. Маслова, Л. Рожинська, В. Семінаренко, Г. Хоменко** та весь склад балету.

В оркестрі соло виконують: на скрипці — **І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер;** на віолончелі — **Б. Ескін, Е. Хоміцер;** на арфі — **А. Гельрот.**

4 травня

Абонемент сер. «Р», талон 2.

Ж. Бізе

КАРМЕН

Опера на 4 дії.

Переклад **М. Рильського.**

Диригент — заслуж. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР **М. Славинський.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник — **П. Єршов.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

Танки **В. Нікітіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кармен, циганка — **А. Левицька,** нар. арт. УРСР. Дон Хозе, сержант — **В. Совалов.** Ескамільйо, тореадор — **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Контрабандисти: Дойкайро — **Г. Коваль, Н. Неймарк;** Ро-

мендадо — **П. Калюжний, Л. Нікітін, В. Хворост.** Цуніга, лейтенат — **М. Державін, Д. Діссар.** Моралес, сержант — **М. Григор'єв, Г. Коваль.** Мікаела, селянська дівчина з Навари — **В. Венецька, О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **В. Павленко.** Циганки: Мерседес — **О. Дружевецька, Є. Івіна, О. Мейер;** Фраскіта — **Л. Нікітін, П. Строганов, В. Хворост, Н. Шехтман.**

---

7 травня

Абонемент сер. «Н» талон 2.

М. Римський-Корсаков

КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА

За однойменною казкою О. Пушкіна.

Лібретто **Б. Бєльського.**

Опера на 4 дії, 7 карт. з прологом.

Диригент — **П. Славинський,** засл. арт. РРФСР, народн. арт. БАРСР.

Постава головного режисера **В. Будневича,** засл. арт. УРСР.

Художник — **Д. Овчаренко.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

У казковому місті Тмутаракані «три девицы под окном пряли поздно вечерком» і вголос мріяли про те, чим би вони хотіли бути, якби були царицями.

Найстарша хотіла б бути поварихою, середня — ткачихою, а наймолодша воліла б «для батюшки-царя родить богатыря».

Це чує цар Салтан, що саме в той час проходить під вікном. Він входить у терем і заявляє, що мова наймолодшої з сестер люба його серцю, а тому нехай вона збирається до палацу і — зараз же під вінець. Сестрам він пропонує йти разом з молодшою сестрою: одна з них буде ткачихою, друга поварихою.

Артистка Е. Лейтес в ролі Бабарихи. («Казка про царя Салтана»).
Фото А. Майденберга.

Салтан і наймолодша сестра Мілітріса виходять.

Сестри під проводом баби-Бабарихи обурені, вони замислюють підступний план помсти.

Дія І. Цар Салтан виїздить на війну. Мрія Мілітріси збулась — у неї народився син Гвідон. З цією радісною звісткою вона посилає гінця до царя Салтана. Але Бабариха підпоює гінця і підмінює грамоту Мілітріси іншою, в якій сповіщається, що замість дитини у цариці народилась якась «неведомая зверушка».

Мілітріса сумує, що від Салтана довго немає відповіді. Нарешті, з грамотою приїздить п'яний гонець. Дяки читають цю грамоту, де сказано: «и царицу, и приплод в бочке бросить в бездну вод»... Бабариха

й сестри тріумфують. Обурений народ хвилюється, але «слово царское — закон», і Мілітрісу з Гвідоном садовлять у бочку й спускають у море.

Дія II. По морю плаває бочка. Хвилею її викидає на мілину острова Буяна. Гвідон, що росте «не по дням, а по часам», уже юнак.

Мілітріса сумує, але Гвідон сповнений життя, енергії. Ось він уломив гілку, зробив з неї лук і біжить на берег полювати. Раптом він бачить, як шуліка накинувся на лебедя. Гвідон націляється і влучає в шуліку. На острів виходить царівна-лебідь і дякує Гвідонові, що він урятував її від шуліки, бо то був чародій, який довго держав її в полоні. В нагороду за визволення царівна-лебідь обіцяє Гвідонові бути йому довіку вдячною. Царівна-лебідь пливе в море, а Мілітріса і Гвідон лягають спати. Проте скоро вони прокидаються — кругом гудуть дзвони. З хвиль морських з'явилось прекрасне місто Леденець. Із кремлівських воріт виходить народ і запрошує Гвідона на царство.

Дія III, картина 1. Знову острів Буян. Гвідон сумує. Він бачить, як повз острів пливуть кораблі, — вони держать путь у Салтанове царство. Гвідонові хочеться невидимкою поїхати з ними туди. Він викликає царівну-лебідь і говорить їй про це. Вона обертає Гвідона в джмеля.

Картина 2. Корабельники гостюють у Салтана. Салтан розпитує їх про чудеса, бачені в чужих землях. Корабельники розповідають про місто Леденець, про його правителя князя Гвідона та про три чуда — про білку, що лузає золоті горіхи, про 33 богатирів, що живуть на дні морському та про царівну, що красою своєю затьмарює світ білий.

Салтан зацікавився: «Коли только жив я буду, поплыву дивиться чуду».

Бабариха, повариха і ткачиха переполошились. Вони намагаються відмовити Салтана від його наміру. А джміль, щоб не дати їм змоги вплинути на Салтана, раз-у-раз боляче жалить то ту, то іншу. Свято порушено. Зчинилась метушня. Хочуть упіймати джмеля. Салтан наказує повісити сторожу, що не встежила, як джміль потрапив на царський двір.

Дія IV, картина 1. Ніч. Гвідон стоїть на башті. Він уже змужнів, пора й одружитися. Він довідався, що на світі є царівна нечуваної краси.

Артистка Л. Колодуб в ролі Поварихи. («Казка про царя Салтана»).

Фото А. Майденберга.

Знову кличе юнак царівну-лебідь і розповідає їй, чого він сумує. Виявляється, що царівна-лебідь і є та дівиця, в якої «во лбу горит звезда, под косой блестит луна».

Виходить Мілітріса, і вони просять у неї благословення на шлюб.

Картина 2. В гості до Гвідона приїздить цар Салтан. З ним Бабариха, ткачиха, повариха і цілий почет скоморохів.

Гвідон запитує Салтана, як йому живеться і чи є в нього спадкоємець, чи є кому «принять державу». І Салтан розповідає всю сумну історію про свою дружину й сина. Гвідон розважає його і велить показати леденецькі чудеса.

Ввозять кришталевий домок з білкою, виходять 33 богатирі, з'являється прекрасна

царівна, що затьмарює своєю красою білий світ. Салтан просить її зробити чудо — «чтоб царица здесь живою стала вдруг передо мною».

І от з терема виходить Мілітріса. Салтан вражений. Вони кидаються одне до одного в обійми. На запитання Салтана: «Где, скажи, мое дитя?» Гвідон відповідає: «Знай, родитель, это я!»

Бабариха тікає. Сестри падають на коліна.

Салтан говорить:

«Хоть за сердце ваше злое
Казни стоите все трое,
Но для радости такой
Отпускаем вас домой».

А Гвідон і царівна-лебідь додають: «Без проделки вашей не бывать бы свадьбе нашей».

Загальна радість і «пир на весь крещеный мир».

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Цар Салтан — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкін, П. Скоробагатько.** Цариця Мілітріса, молодша сестра — **В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **І. Ісламова, К. Морозова.** Ткачиха, середня сестра — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР. Повариха, старша сестра — **В. Венецька, Л. Колодуб, Л. Літінська.** Бабариха — **Е. Лейтес, О. Носенко.** Царевич Гвідон — **В. Бутков, В. Совалов.** Царівна-лебідь — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Старий дід — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Гонець — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Скоморох — **Д. Діссар, Б. Малков.** Корабельник 1-й — **П. Калюжний, В. Хворост.** Корабельник 2-й — **М. Григор'єв, Г. Коваль.** Корабельник 3-й — **М. Державін, Б. Малков.** Дяки — **І. Вільчур, М. Григор'єв, М. Державін, Г. Коваль, Б. Малков, П. Скоробагатько.**

Виставу веде: **С. Петров.**

8 (вранці) травня

П. Чайковський

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини

Диригент — **П. Баленко.**

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художнє оформлення **Д. Овчаренка.**

Асистенти постановника: **О. Галкін і П. Плавник.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебедя.

Дія І. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сина, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче згоджується на волю матері і просить її дозволити піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія II. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі — руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід наміряється пустити стрілу в найкращого з них, але раптом лебідь озивається людським голосом і розповідає, як чарами лихого генія Ротбарда їх, дівчат, перетворено на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті, Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку. Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія III. Картина 1. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присяга Зігфріда Одетті порушена. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Але з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих Зігфріда та Одетту і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів—**Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Оділлія, дочка лихого генія—**Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Принц Зігфрід—**Я. Додін; В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавних.** Лихий геній Ротбард—**О. Горохов, О. Кисенко.** Блазень—**Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова.** Наставник принца — **Т. Агеев, І. Дергаус.**

Па-де-труа виконують: **В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. Горпиненко, Д. Рожинська, В. Семінаренко;** солісти балету: **Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркісянс, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

10 травня

Абонемент сер. «Д», талон 2.

К. Данькевич

ЛІЛЕЯ

Балет на 3 дії, 4 картини. Лібретто (за мотивами творів Т. Шевченка) В. Чаговця.

Диригент — **П. Баленко.**

Постава заслуженої артистки УРСР, балетмейстера **Г. Бєрьозової.**

Художнє оформлення **Д. Овчаренка.**

Святкове народне гуляння в ніч під Івана Купала. Молодь безтурботно веселиться. Лілея і Степан, які давно вже люблять одне одного, в танцювальному дуеті розкривають щирі й чисті почуття свого першого кохання. Друзі вирішують тут таки справити їх заручини.

З'являється князь. Він наказує своєму придворному танцмейстерові негайно забрати Лілею в палац. Степан чинить опір. Розгніваний князь, побоюючись народу, іде геть, але через короткий час наказує Степанові з'явитися до нього.

Зрозумівши мерзотний задум князя, старики вирішують відправити Степана на Запорізьку січ, а Лілею сховати.

Лілея, рятуючись від переслідування княжих гайдуків, шукає притулку в циганському таборі. Але князь знаходить її і тут. Дівчина ледве врятовується.

Лілея тікає до лісової хащі. Знесилена погонею, вона засинає. Їй сниться Степан, якого зачарували русалки. Вона рятує Степана і... прокидається. Перед нею стоїть молодий сліпий кобзар, в якому вона впізнає Степана і падає в його обійми. Але в цю хвилину їх настигає князівська погоня. Гайдуки нападають на Степана, нещадно б'ють його, а дівчину ведуть у палац.

Минає деякий час. Під час бенкету князь показує підпилим гостям свій кріпацький балет. Зображується міфологічна сцена «Суд Паріса». Роль прекрасної Олени грає Лілея. Гості пристають до неї з брудними залицяннями. Раптом з'являється повсталий народ із Степаном на чолі. Палац горить. Рятуючись від князя, Лілея вбиває його і падає з палаючого балкону на руки народу. Від сильного душевного зворушення вона божеволіє і вмирає.

Степан, разом з народом, піднімає її тіло і урочисто виносить його, як символ народного страждання, як прапор, що кличе народ на боротьбу з гнобителями.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лілея — **Н. Виноградова.** Степан—**Я. Додін, П. Плавник.** Батько Степана—**О. Горохов, І. Дергаус.** Мати Лілеї—**О. Пориваєва.** Дядько Степана — **А. Саркісянс.** Князь — **А. Іванов, О, Нікітін.** Танцмейстер — **П. Строганов.** Маріула — **Г. Маслова.** Молодий циган — **Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Стара циганка — **О. Пориваєва.** Шевчик — **О. Кисенко.** Подруги Лілеї — **К. Алєксєєва, Д. Рожинська.** Парубки, друзі Степана—**Г. Водовозов, О. Галкін, І. Дергаус, О. Кисенко, С. Люлін, П. Полканов, І. Трахтенберг.** Паріс—**Я. Додін, М. Ізотов.** Венера—**В. Бакланова.** Афіна—**Л. Любімова, Д. Рожинська.** Гера—**Г. Хоменко.**

В танцях бере участь весь склад балету.

Виставу веде **А. Пєтров.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г. ШЕВЧЕНКА

1, 2 (вранці), 9, 10 травня

М. Вірта, лауреат Сталінської премії

ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ

П'єса на 4 дії.

Переклад **М. Овруцької.**

Постава лауреата Сталінських премій, народн. арт. СРСР—**М. Крушельницького та** лауреата Сталінської премії, народн. **арт.** УРСР—**Л. Дубовика.**

Режисер—**В. Воронов.**

Художник — лауреат Сталінської премії **В. Гречєнко.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ганна Ліхта, заст. прем'єр-міністра, член бюро Центрального Комітету Комуністичної партії—**В. Чистякова,** нар. арт. УРСР **та** УзРСР. Баст, її секретар—**В. Бондаренко.** Макс Вента, редактор Центрального органу Компартії—**Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Коста Варра, депутат парламенту—**О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР та УзРСР. Міна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР. Магда Форсгольм, робітниця танкового заводу, комуністка — **М. Коржова.** Кум Стебан, землероб — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Іоаким Пі-

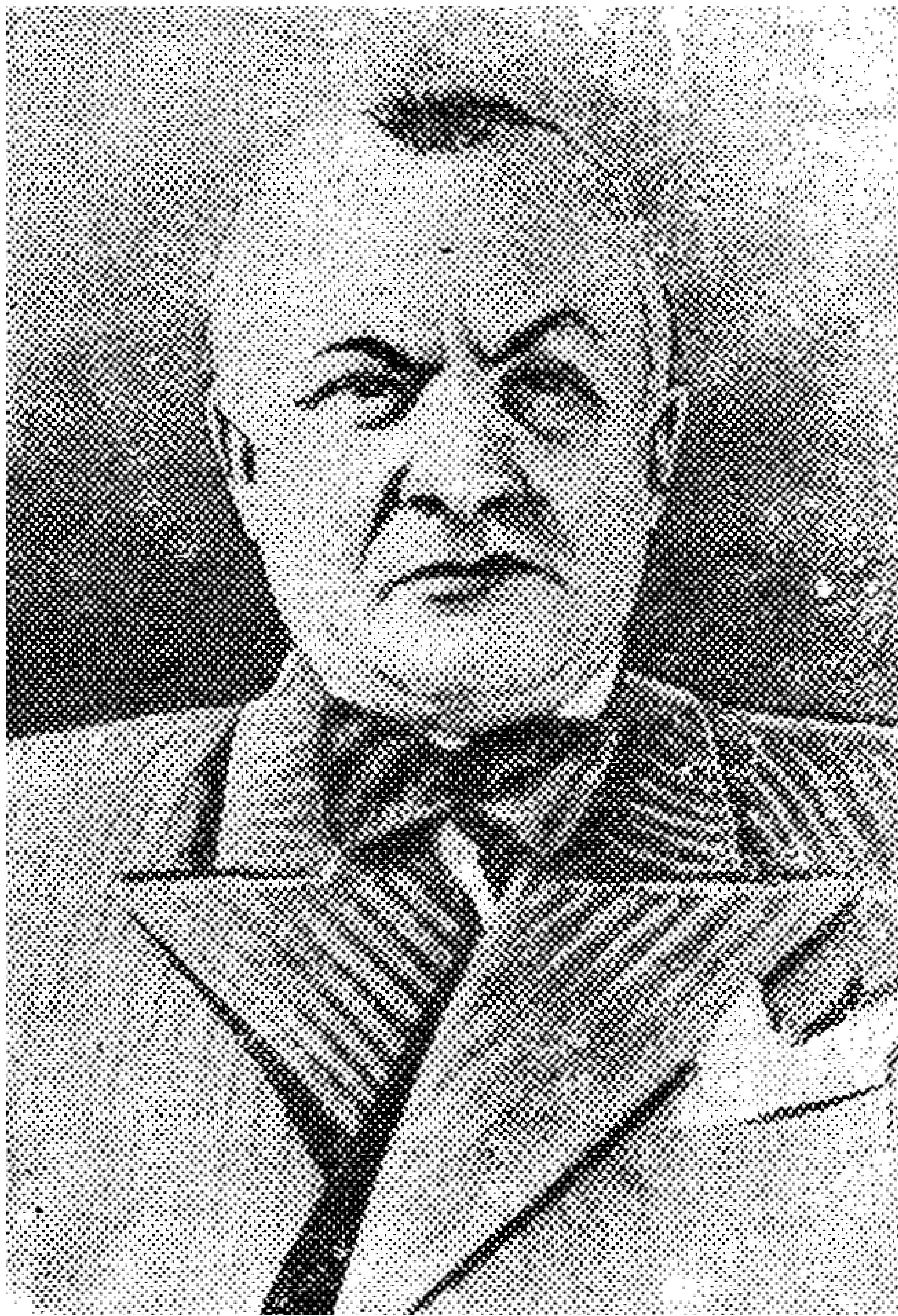

Лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР М. Крушельницький в ролі Мак-Хілла. («Змова приречених»).

Фото М. Савченка.

ко, міністр громадської безпеки, лідер соціал-демократичної партії—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Марк Піно, його син, майстер танкового заводу, член Центрального секретаріату профспілок—**І. Костюченко.** Файн, секретар Іоакима Піно—**Г. Сичук.** Християна Падера, міністр продовольства, одна з керівників партії «Національної єдності»—**С. Федорцева**—нар. арт. УРСР. Куртов, її помічник по міністерству—**Л. Подорожній.** Кардинал Бірнч, глава католицької церкви—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Яків Ясса, монах, його секретар—**М. Савченко.** Гуго Вастіс, крупний промисловець, лідер католицької партії—**І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Герц, його секретар—**С. Ходкевич.** Кіра Рейчел, журналістка з Чікаго—**Н. Герасімова.** Сер Генрі Мак-Хілл з Нью-Йорка, представник Уолл-стріта, великий фінансовий туз—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Фімус, землероб—**В. Стеценко.** Поліцейський — **Г. Чорний.** Слуга—**В. Лавров.** Журналісти—**З. Біляєва, М. Волошин, М. Кірін, Г. Снєгірьов.** Фоторепортери — **С. Орлюк, О. Слензак, Є. Літвінова.** Стенографістки—**Т. Довженко, Н. Хомова, В. Худякова.** Члени делегації—**В. Бережний, М. Микитенко, О. Онофрієнко, Р. Рубанович, Г. Шумов.**

Виставу веде пом. режисера—**Д. Бабенко.**

Лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР І. Мар'яненко в ролі Гуго Вастіса. («Змова приречених»).

Фото М. Савченка.

2, 3, 8 травня

А. Барянов

ПО ТОЙ БІК

П'єса на 4 дії

Переклад **І. Беркуна** та **С. Ковганюка.**

Постава режисерів **Л. Кіншиної** та **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Хореограф — **Е. Рабінович.**

Концертмейстер — **Є. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Генерал-майор Батурін, начальник розвідуправління штабу фронту — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Майор Ігнатьєв, офіцер військової розвідки — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Лейтенант Миколаєва (вона ж Драгоєва), молодший офіцер розвідки — **Г. Гончарова, Є. Пєтрова,** народна артистка УРСР. Ад'ютант генерал-майора Батуріна — **М. Микитенко.** Радянські бійці — **В. Бережний, В. Лавров, О. Онофрієнко, Г. Чорний.** Болдирев Володимир, в'язень — **І. Костюченко, Г. Сичук.** Мудзімура, полковник генерального штабу одного з відділів японської військової місії в Харбіні — **С. Верхацький, Г. Козаченко,** засл. артист УРСР. Сугіяма, офіцер японської військової місії — **В. Мизиненко.** Фурута, офіцер японської військової місії — **І. Гавришко, В. Лавров.** Літня японка — **Н. Рантіс.** Молода японка — **Т. Давидова.** Пржедецький, білоемігрант, співробітник японської розвідки — **М. Волошин.** Кислов, білогвардійський генерал — **О. Романенко.** Федосєєв, особистий ординарець генерала Кислова — **М. Кірін.** Біляєва Катя, емігрантка — **О. Валуєва, Ю. Фоміна.** Нєцвєтаєв, співробітник японської військової місії — **С. Кошачевський.** Мансуров, співробітник японської військової місії — **Г. Снєгірьов.** Лаврова Інна, емігрантка — **Я. Косаківна.** Невідомий відвідувач — **Ю. Тітов.** Стрєльнікова Лола, танцюристка в ресторані — **О. Тимофієнко, З. Біляєва.**

Нар. арт. УРСР Пєтрова в ролі Миколаєвої.
(«По той бік»).
Фото М. Савченка.

Дія відбувається в березні—серпні 1945 р.

Виставу веде — **Р. Хмара.**

6 травня

Г. Квітка-Основ'яненко

ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК

Комедія на 4 дії, 5 картин

Постава заслужен. арт. УРСР **М. Покотила.**

Художне оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Концертмейстери—**Є. Пліщенко, М. Константинівська.**

Музика засл. арт. УРСР **Б. Крижанівського.**

Танці в поставі Е. Рабінович.

Диригент — зав. муз. частиною, композитор **М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — **Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Фенна Степанівна, його** дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Прісінька, їхня дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **О. Валуєва.** Скворцов, капітан—**І. Костюченко, С. Кошачевський.** Шельменко, його денщик — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Опецьковський, приїжджий поміщик—**С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук. Аграфена Семенівна,** його дружина—**Ю. Фоміна.** Евжені, їх дочка—**Н. Герасімова, А. Калішевська.** Лопуцьковський, жених, поміщик — **М. Волошин, М. Савченко.** Мотря, покоївка Шпаків — **Р. Кіріна, Ю. Фоміна.** Поміщик—**В. Лавров, М. Микитенко.** Його дружина—**О. Тимофієнко.** Гусар — **Г. Снєгірьов.** Його дама — **М. Коржова.**

Виставу ведуть—Д. Бабенко, Р. Хмара.

Дія відбувається на Україні року 1835.

7, 8 (вранці) травня

Ф. Шіллер

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин.

Переклад за редакцією **І. Стешенко.**

Постава режисера **О. Глаголіна.**

Режисер-асистент—**С. Ходкевич.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Музика засл. діяча мистецтв УРСР композитора **Ю. Мейтуса.**

Диригент—**М. Каневський.**

Концертмейстер—**М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Президент фон Вальтер при дворі одного з німецьких герцогів—**І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **О. Романенко.** Фердінанд, син його, майор — **С. Кошачевський.** Гофмаршал фон Кальб— **М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Леді Мілфорд—**Н. Герасімова, В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Вурм, особистий секретар президента—**І. Гавришко, І. Костюченко.** Міллер, музикант — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР; **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Його дружина — **Г. Бабіївна.** Луїза, його дочка — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР. Софі, камеристка леді—**О. Тимофієнко.** Камердинер герцога—**В. Бондаренко, О. Подорожній.** Лакей президента—**М. Кірін.** Лакей леді—**М. Савченко.** Поліцаї — **В. Бережний, В. Лавров, Г. Снєгірьов, Г. Чорний.**

Бюргери, ремісники, слуги — артисти хору та допоміжного складу.

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

1 (днем), 5, 7, 8 (утром) мая

Лопе де Вега

СОБАКА НА СЕНЕ

Комедия в 3 актах, 8 картинах

Перевод **М. Лозинского**

Постановка режиссера **А. Глаголина.**

Режиссер-ассистент — **Т. Белодворец.**

Художник — **Б. Чернышев.**

Музыка **А. Шаца.**

Танцы в постановке **Л. Гай.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Диана, графиня де Бельфлор—**Е. Оноприенко, Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Теодоро, ее секретарь—**В. Венцковский, Г. Ратальский.** Ее служанки: Марсела—**Е. Оноприенко, Н. Скоркина.** Доротея—**К. Борискина, М. Шматченко.** Анарда—**З. Кудряшева, Н. Шеремет.** Отавьо, ее мажордом—**П. Пружанский.** Фабьо, ее слуга—**Б. Тоценко.** Граф Федерико—**Г. Столкин, Б. Табаровский.** Маркиз Рикардо—**И. Мальвин, Т. Прево.** Граф Лудовико—**И. Здановский, А. Котляров.** Тристан, слуга Теодоро—**А. Волин.** Леонидо, слуга графа Федерико—**В. Криштоп.** Сельо, слуга маркиза Рикардо—**С. Лерман.** Камило—**М. Иоффе.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Артист Т. Прево в роли маркиза Рикардо. («Собака на сене»).

Фото А. Майденберга.

1 мая

А. Афиногенов

МАШЕНЬКА

Пьеса в 3-х актах, 7 картинах

Постановка народн. артиста Союза ССР **А. Крамова и А. Глаголина.**

Художник – **Г. Цапок.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Окаемов Василий Иванович, профессор палеологии — **А. Крамов,** народн. арт. Союза ССР. Маша, его внучка—**К. Борискина,**

Н. Скоркина. Туманский, Павел Павлович, врач—**В. Венцковский, В. Золотарев,** засл. арт. УССР; **В. Кропотов.** Виктор, его сын — **В. Лизогуб, Б. Тоценко.** Нина Александровна, учительница пения—**К. Гайжевская, Р. Семашко.** Леонид Борисович, геолог—**В. Аристов,** народн. арт. УССР. Мотя, домработница Окаемова—**Л. Линецкая.** Вера Михайловна, мать Машеньки—**О. Зубова, К. Суковская.** Школьные товарищи Машеньки: Сеня—**Г. Столкин,** Леня—**М. Шматченко;** Галя—**К. Борискина, А. Москаленко.**

Режиссеры, ведущие спектакль—**Я. Антоневич, А. Голембо.**

2 (утром и вечером) мая

А. Софронов, лауреат Сталинской премии

МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР

Пьеса в 3-х действиях, 7 картинах

Постановка нар. арт. СССР **А. Крамова.**

Режиссер — **В. Лизогуб.**

Художники: **Д. Власюк и З. Винник.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Потапов Алексей Кирьяныч, директор станкозавода—**И. Любич,** засл. арт. УССР. Гринева Ирина Федоровна, его жена, председатель фабкома текстильного комбината—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Гринев Федор Степанович, ее отец, мастер текстильного комбината—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР, **П. Осокин,** засл. арт. УССР; **П. Пружанский.** Гринев Виктор, его сын, студент истфака МГУ — **Ф. Кривонос, Л. Молдаванов.** Полозова Нина Ивановна, секретарь райкома ВКП(б) — **К. Гайжевская, К. Суковская.** Кружкова Анна Сергеевна, ткачиха, депутат Верховного Совета — **Р. Семашко, Т. Семичева.** Северова Ольга Ивановна, директор текстильного комбината — **О. Зубова, А. Танеева.** Кривошеин Игнат Степанович, главный технолог станкозавода — **Я. Азимов, Р. Брилинг.** Зайцев Сергей Сергеевич, начальник планового отдела станкозавода — **А. Крамов,** народн. арт. СССР; **В. Лизогуб.** Дружинин, секретарь парткома станкозавода—**Т. Прево.** Свиридов, демобилизованный офицер — **М. Таранов, В. Шаповалов.** Женя, студентка—**Г. Агнивцева, Н. Шеремет.** Шура, секретарь Потапова — **М. Шматченко.** Маша, технический работник райкома ВКП(б) — **В. Астахова, И. Смирнова.** Члены бюро райкома ВКП(б)—**С. Лерман, Г. Сергеев, Б. Табаровский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Артистка О. Зубова в роли Ольги Северовой. («Московский характер»).

Фото А. Майденберга.

1 мая

По роману **Л. Толстого**

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Волкова в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста СССР **А. Крамова.**
Режиссер—**В. Лизогуб.**
Художник—**М. Беспалов.**
Музыкальное оформление **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Сережа, их сын—**Л. Соловьева.** Графиня Вронская—**С. Лаппа.** Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский—**В. Северов,** засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—**А. Котляров, И. Любич,** засл. арт. УССР. Варя Вронская, его жена—**Н. Белецкая.** Бетси Тверская—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—**Я. Азимов.** Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—**К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Тушкевич—**Р. Брилинг, М. Таранов.** Дипломат—**Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР; **В. Шаповалов.** Княгиня Мягкая—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Серпуховский—**Б. Тоценко.** Жена посланника—**О. Зубова.** Приятельница Анны— **Р. Семашко.** Гостья Бетси—**З. Кудряшева.** Яшвин—**В. Цветков.** Его высочество—**А. Котляров, Т. Прево.** Генерал—**П. Осокин,** засл. арт. УССР; **О. Привалов.** Корд, жокей—**В. Кропотов, В. Лизогуб.** Доктор—**Г. Столкин.** Акушерка—**К. Туберозова.** Картасов—**Э. Коломийский.** Картасова—**В. Астахова.** Княжна Варвара—**А. Москаленко.** Капитоныч—**Н. Здановский, П. Пружанский.** Молодой лакей у Каренина — **Я. Эдельман.** Корней — **С. Лерман, И. Мальвин.** Марья Ефимовна, няня—**Е. Леонидова.** Кармердинер Вронского—**Б. Табаровский.** Аннушка—**К. Борискина, М. Шматченко.**

Режиссер, ведущий спектакль—**Я. Антоневич.**

Антракты после 7, 11 и 15 картин.

2 (утром и вечером) мая

В. Масс и М. Червинский

О ДРУЗЬЯХ-ТОВАРИЩАХ

Комедия в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Резникова.**
Режиссер-ассистент — **Т. Прево.**
Художник—**Н. Соболь.**
Музыкальное оформление **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Казаков Григорий Иванович, директор МТС, бывший старшина — **В. Аристов,** нар. арт. УССР; **А. Волин.** Одинцов Игорь Николаевич, доцент крупного научно-исследовательского института — **Я. Азимов, В. Шаповалов.** Софья Львовна, его жена—**Е. Оноприенко, З. Кудряшева.** Маргарита Алексеевна, его родственница—**О. Зубова.** Ксения, домработница Одинцовых—**А. Кочкарева.** Зернов Максим Федорович, бывший капитан, слесарь на заводе—**В. Цветков.** Анна Павловна, его мать—**Е. Леонидова, К. Туберозова.** Яшин Владимир Сергеевич, студент—**Б. Тоценко, М. Таранов.** Бакалова Надежда Петровна, студентка — **А. Москаленко.** Люся, ее подруга по институту — **Н. Скоркина.** Брагин Всеволод Ильич, художник-каррикатурист — **Ф. Кривонос, В. Лизогуб.** Плескин Василий Лукич, директор ресторана — **И. Мальвин.** Сидорчук Спиридон Фомич, шеф-повар ресторана — **Т. Прево.** Весенина Вера Михайловна, зав. цветочным магазином — **К. Гайжевская, Р. Семашко.** Горбатенко Галина, жена Плескина—**К. Борискина, М. Шматченко.** Локотин, служащий в министерстве — **Э. Коломийский.** Шуров, Семен Семенович, ответственный работник — **В. Кропотов.** Бухгалтер, сослуживец Шурова — **П. Пружанский.** Работник министерства — **Н. Белецкая.** Дежурный на заводе—**Г. Столкин.** Клавдия Михайловна — **В. Астахова.** Рабочий на заводе—**С. Лерман.** Продавщица в цветочном магазине — **Н. Шеремет.** 1-й официант — **Г. Столкин.** 2-й официант—**И. Здановский.** 3-й официант—**В. Криштоп.** 1-я официантка—**Н. Скоркина.** 2-я официантка—**Г. Агнивцева.** Старик-румын—**Б. Табаровский.**

Режиссер, ведущий спектакль—**Я. Антоневич.**

2 (днем), 6, 9 мая

А. Сухово-Кобылин

Свадьба Кречинского

Комедия в 3-х актах.

Постановка засл. арт. УССР **И. Любича.**

Режиссер-ассистент—**Э. Коломийский.**

Художник **Ю. Рыжиков.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Петр Константинович Муромский, зажиточный ярославский помещик — **П. Осокин,** заслуженный артист УССР. Лидочка, его дочь — **Н. Шеремет.** Анна Антоновна Атуева, ее тетка—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Владимир Дмитрич Нелькин—помещик, близкий сосед Муромских — **Р. Брилинг.** Михаил Васильевич Кречинский—**В. Матов,** засл. арт. УССР. Иван Антонович Расплюев—**А. Волин, Э. Коломийский.** Никанор Саввич Бек, ростовщик—**В. Кропотов, П. Пружанский.** Щебнев, купец—**И. Мальвин, Т. Прево.** Федор, камердинер Кречинского—**В. Шаповалов.** Тишка, швейцар в доме Муромских—**Ф. Кривонос, В. Криштоп.** Полицейский пристав—**А. Котляров.** Горничная Муромских—**К. Борискина, М. Шматченко.** Казачок Муромских — **В. Криштоп, А. Рубанов.** 1-й лакей — **М. Йоффе,** 2-й лакей—**В. Негреба.**

Действие происходит в Москве, в первой половине прошлого столетия.

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

8 мая

М. Горький

МЕЩАНЕ

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка нар. арт. СССР **А. Крамова.**

Режиссер—засл. арт. УССР **И. Любич.**

Художник—Б. Чернышев.

Музыкальное оформление—**А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Бессеменов Василий Васильевич—**В. Аристов,** нар. арт. УССР; **П. Осокин,** засл **арт.** УССР. Акулина Ивановна, его жена—**Е. Леонидова, Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Их дети: Петр, бывш. студент—**Г. Ратальский, М. Таранов** и Татьяна, учительница—**К. Гайжевская, К. Суковская.** Нил, воспитанник Бессеменова—**Л. Молданов, В. Северов,** засл. арт. УССР. Перчихин, дальний родственник Бессеменова—**Э. Коломийский, А. Крамов,** нар. арт. СССР. Поля, его дочь—**К. Борискина, Е. Оноприенко, Т. Семичева.** Кравцова Елена Николаевна—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Тетерев, певчий—**В. Матов,** засл. арт. УССР; **Т. Прево.** Шишкин, студент—**В. Кропотов, В. Шаповалов.** Цветаева, учительница — **А. Москаленко, М. Шматченко.** Степанида, кухарка—**А. Кочкарева, К. Туберозова.** Доктор—**И. Здановский, И. Мальвин.**

Участвуют: **Н. Белецкая, С. Давыдова, В. Карпенко, В. Криштоп, М. Лельская, Г. Сергеев, Г. Столкин, Н. Шеремет.**

Режиссеры, ведущие спектакль, **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Відповідальний редактор З. СМОКТІЙ
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 6481. Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 335. Тираж 1500.

Ціна 2 кр

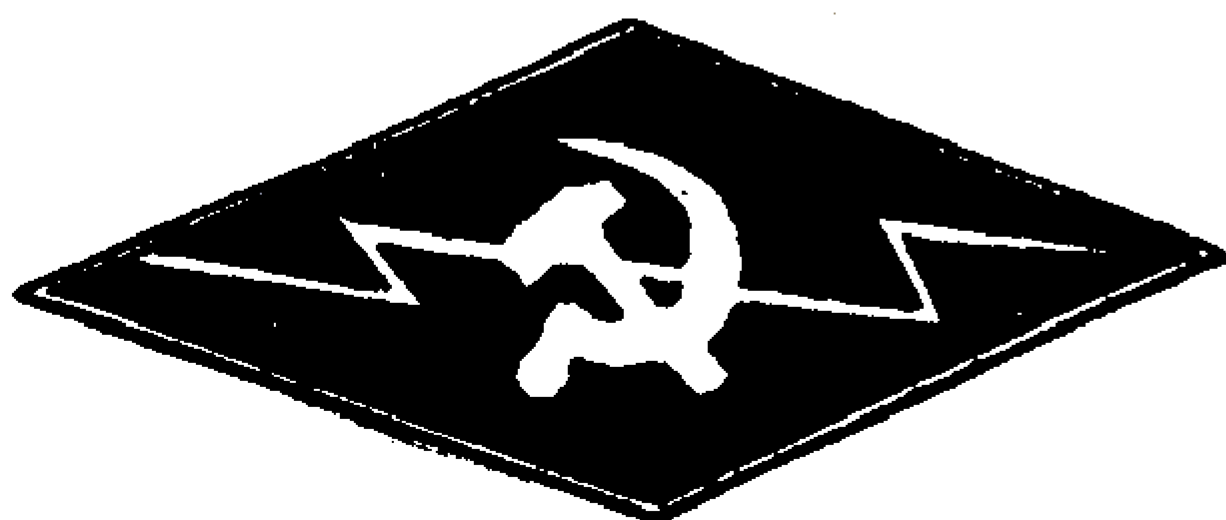

ПОЛЬЗУЙТЕСЬ МЕЖДУГОРОДНЫМ ТЕЛЕФОНОМ!

ГРАЖДАНЕ! Запомните—в г. Харькове имеются переговорные пункты:

1. Центральный переговорный пункт, ул. Иванова 7, здание АТС, тел. 3-47-57.

Районные переговорные пункты:

2. При Горпочтамте, пл. Р. Люксембург, тел. 3-39-47.
3. При ж.-д. отделении перевозки почт, Южный вокзал, тел. 3-53-22.
4. При 4-й Горконторе Связи, ул. Октябрьской Революции 52, тел. 3-36-09.
5. При 5-м Гор. отделении Связи, просп. Сталина 90, тел. 3-09-84.
6. В поселке ХТЗ в помещении Радиоузла.
7. При гост. „Интурист", ул. Свердлова, 4, тел. 3-17-71.
8. При гост. „Южная", ул. Карла Маркса, 30, тел. 3-54-99.
9. При Харьковском Аэропорте, ст. Основа, тел. 3-50-40.

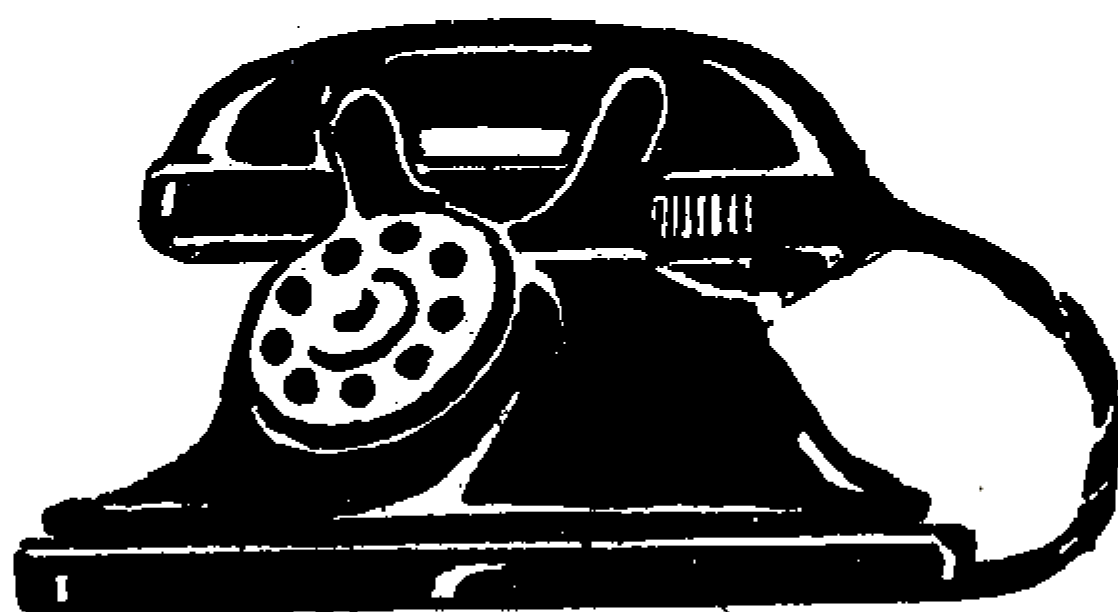

НОЧЬЮ с 0 час. ночи до 7 час. утра за переговоры по телефону СКИДКА 50%

Харьковская Междугородная телефонная станция.